

Fløguprátt við Mold:

Skitin rockur, feitar tíðir og spøkilsis

Mold hevur givið sína fyrstu fløgu út, og við okkum prátta teir um skítan rock, feitar tíðir og spøkilsis, sum altíð kom afturíaftr

Tað var onkur sum «fuckaði tað upp».

Fekk ikki við hvør gjørdi hvat, men tað nyttaði ikki at spyrja, tí teir vildu ikki tosa um tað.

Teir í Mold vildu heldur tosað um nýggju fløguna hjá sær, Mullich Mulli, sum seinasta leygardag kom í handlarnar.

Fimm av limunum í bólk-inum eru møttir til avtaluna, vit hava við teir, og orsákin til at sangarin Niclas Thorsteinsson ikki er við, er tí hann er staddur í Danmark í løtuni. Hann er á skúla.

– Vit hava arbeitt í tvey ár við hesi fløgu, men vit fóru „kki í studio fyrr enn fyrst í juli, og tá tóku vit allar sangirnar upp uppá 6 vikur, greiður Kristin Nolsøe Bech frá.

– Vit hava lagt fløguna væl til rættis, so vit skuldu fáa júst tað úrlitið, sum vit vildu hava, og tað hevur eydnast okkum.

– Vit eru skitin rockur, stundum larmandi sum eitt ódnarveður og stundum ikki, men gjøgnumgangandi melodiosur, og tað er nakað sum teir hava hørt aftur.

– Tað eru fleiri fólk, sum hava sagt við okkum, at fløgan er meiri melodios enn tey høvdu roknað við.

Spøkilsini

Í tíðindaskrivinum, sum sent var fjølmiðlunum í síðstu viku, var sagt, at á fløguni vísa Mold, at teir duga meira enn at larma. Dentur varð lagdur á, at stillari lög eisini vóru á fløguni.

Eru tit blivnir bleytir, nú tit skulu út við eina fløgu?

– Nei, tað eru vit ikki. Vit

hava altíð gjørt annað enn larmandi rock, men kanska eru vit blivnir meiri kendir fyrri teir villaru sangirnar, sigur Gudmund Helmsdal.

– Og tá tosað verður um tað, sum Mold eru blivnir kendir fyrri, so er tað serliga eitt spøkilsis, sum ger um seg.

Tað var í tíðini áðrenn Tróndur Djurhuus var vordin sjónvarpsstjóri, og hann í eina sending á Ólavssøku læt eina framførslu hjá Mold sleppa fram at.

Árið var 1992, høvið var Ólavssøkukonsertin, og sangurin var Illum Chillum.

Framførslan hjá Mold var sermerkt, djórv og ekkóaði kring alt landið. Tað var vilt – ja, púra vilt.

Men hendað konsertin var ikki startskotið hjá bólk-inum, tí nakað frammanundan hevði Mold vunnið eina kapping í Sjónleikarhúsinum.

Men hetta er alt fortíð, nú eru Mold fyra ár eldri, spæla bert sitt eigna tilfar, og hava givið fløgu út.

Felt orkestrur eru gloynd

– At geva fløgu út er dreymurin hjá einum og hvørjum tónleikara. Hjá okkum er tað líkasamur lønin fyrri at hava trenað og dragsað greiður í fyra ár, sigur Niels Arge Galán.

– Tú verð betri accepteraður, tá tú hevur givið eina fløgu út, tað er bara so, sigur Kristin Nolsøe Bech.

– Á ein hátt eru vit nú ó-deyðiliggjördir. Tað hava verið nógv felt orkestrur til, men sum nú er so gott sum gloymd, tí tey ikki hava giv-

ið nakað út, sigur Niels Arge Galán.

– Skulu vit bara hugsa um at sleppa at spæla onkra staðni uttanlands, so mugu vit hava eina fløgu í lumm-anum.

– Og so eru vit eisini slopnir av við allar hesar

sangirnar, og kunnu arbeidda víðari við øðrum sangum, sigur Gudmund Helmsdal.

Ikki spælt í eitt hált ár

Á Ólavssøku í ár var Mold síðsti bólkurin á palli. Og øvugt ber eisini til at siga,

at hetta var seinastu ferð Mod var á palli – higartil.

– Vit hava ikki spælt seinastu tíðina, og tað hongur saman við, at vit hava arbeitt við hesi fløguni og at sangarin nú er í Danmark.

– Vit hava ikki rættliga avgjørt nær og hvar vit fara

Fimm av limunum í Mold avmyndaði: tá vit práttaði við teir: Uni Arting, Erling Dalsgaard, Kristin Nolsøe Bech, Gudmund Helmsdal og Niels Arge Galán

MYND: JENS KR. VANG

á pall aftur, men vit kunnu lova, at tað verður áðrenn næstu Ólavssøku, lova teir í Mold.

– Tað er tíverri rættiliga avmarkað hvar vit kunnu spæla, tí okkara tónleikur hóskar ikki til eitt vanligt dansikvöld. Vit kundu saktans stilla okkum upp at spælt til dans, men so kundu vit ikki spælt okkara egna tónleik, sigur Kristin Nolsøe Bech.

– Og so er tað konsertmentanin í Føroyum sum ger, at tað er torført at skipa fyrri eina konsert kl. 8 um kvöldið og so spæla í tveir timar. Konsertirnar skulu helst ganga fyrri seg um náttina, og ofta eru tað tey somu orkestrini, sum spæla, sigur hann.

Ikki Prix Føroyar í ár

Eitt høvi, sum Mold kundu brúkt fyrri at fara á pall aftur, er Prix Føroyar, sum verður fyriskipað fyrst í komandi ár, men har ætla teir sær ikki at vera við hesaferð.

– Vit komu í finaluna seinast, men finalan hevði ikki nakaðserligt uppá seg, og vit verða við vissu ikki við aftur í ár.

Sjálvt um teir í Mold halda tað vera eitt sindur øvugt við kapping milum tónleikabólkar, so ásanna teir, at okkurt gott er við Prix Føroyum.

– Kappingini setur gongd í fleiri bólkar, og fær teir at spæla egið tilfar. Og so er vinningurin frálíkur, halda teir.

– Tað vóru eisini feitar tíðir at fara til Suðuroyar at spæla seinast. Nógur fólk var til tiltakið, nógvir tónleikarar samlaðir, og vit høvdu tað fint.

Men við óvissuni um nær Mold aftur er á palli, hava fólk nýggju fløguna at taka til.

Og tað er ikki tað býttasta!

ek

Jólabandið hjá Alex á fløgu

Eitt av teimum best umtókta jólaböndunum, sum givið er út í Føroyum, man vera tað hjá Alexi Bærendsen, og nú hava fólk høvi at ognar sær útgávuna á fløgu.

Nú um dagarnar kom fløgan nevnliga í handlarnar, og talan er um júst tað somu, gomlu útgávuna, sum hevur verið so nógv seld og nógv spælt á bandi.

– Fólk hava spurt meg, um tað ikki hevur verið møgult at fáa bandið á fløgu, og tað er líkasam av hesum, at fløgan verður givin út, sigur Alex Bærendsen.

Bond slífast, og eftir sjei ár í bandupptakaranum, kundu nógur helst hugsað sær eina fløgu í staðin.

Fløgan, sum navnframi Óli Poulsen produseraði í Bløndal Studio í Danmark, kostar 150 krónur, og fæst kring landið. Á fløguni eru 10 sangir, har ímillum Mariu sonur og Nú tendrast túsdur jóla-ljóð.

Fyrri einum ári síðani gav Alex út Proud Mary, og tann útgávan verður nú undan jólum seld fyrri halvan prís.

ek

